

[Statsministeren.]

i Forbindelse med Amerika. Det er jo Udenrigspolitik, det her drejer sig om, og jeg skal derfor henvise til Udenrigsministerens Udtalelser her i Tinget, som han fremsatte ved denne Finanslovbehandling, før han rejste til England og Amerika. Jeg gaar ud fra eller anser det for sandsynligt, at den højtærede Udenrigsminister nu forhandler i Amerika om dette Spørgsmaal, og jeg tror, de fleste vil være enige i, at det er det bedste at afvente Udenrigsministerens Tilbagekomst, forinden Spørgsmaalet drøftes mere indgaaende. Jeg ved ikke, om den fungerende Udenrigsminister har noget at føje til det, der allerede er sagt om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Mogens Fog fortalte, at ved Samlingsregeringens Dannelse i Foraaret 1945 stillede Hr. Buhl paa samtlige politiske Repræsentanters Vegne som Betingelse til Modstandsbevægelsen for dens Deltagelse i Regeringsdannelsen, at den vilde gaa med til at udtale, at Grænsen ligger fast. Det faktiske Forhold er, at Hr. Buhl vistnok til alle Partier, men i hvert Fald ogsaa til vort Parti, stillede som Betingelse for Deltagelse i Regeringsdannelse under hans Ledelse, at man ikke maatte stille Krav om en ny Grænseflytning. Det er da heller ikke gjort hverken under den daværende Regering eller siden hen fra vor Side. Vi har stillet os paa Selvbestemmelsesrettens Grund, og den staar vi paa fremdeles. Det er desuden urigtigt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Mogens Fog antyder, at Aabningstalens Ord af Maj 1945 om Grænsespørgsmaalet kan gengives med de Ord: Grænsen ligger fast. Derom har jeg tidligere udtalt mig her i Salen og kan nøjes med at henvise hertil. Disse Udtalelser findes Sp. 636—637 i Folketingstidenden for 1945—46.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller citerede mine Ord om, at vi skulde værne om de Værdier, vi er i Besiddelse af, og tilføje, at det ogsaa maatte siges, at vi derunder maatte vise Ret og Rimelighed. Deri er jeg ganske enig, men maa tilføje, at dette ogsaa efter min Opfattelse utvetydigt er sagt i den Udtalelse, som jeg fremsatte, og som det ærede Medlem i hvert Fald delvis citerede.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller syntes, at jeg viste for lidt Taknemmelighed

over for de Konservative, der dog saa ofte havde støttet os. Det er muligt, men jeg ser nu saaledes paa det, at der ikke er Tale om, at man støtter hinanden; det er ikke den ene, der støtter den anden, men det er to ligeberettigede Partier, som samarbejder for at naa det bedst mulige Resultat. Det er ikke den ene, der gør den anden en Tjeneste, vi gør formentlig begge, hvad vi anser for ret og rimeligt, og derfor synes jeg ikke, der er saa megen Grund til Taksigelse, hverken fra den ene eller den anden Side. Det er som sagt ikke for at gøre hverken den ene eller den anden en Tjeneste, men det er et Arbejde, som vi udfører i Fællesskab for at naa det bedst mulige Resultat, og det har vi begge baade Ansvar for og Ære af — alt efter som det nu falder sig.

Jeg synes ganske vist — dette er ogsaa en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard —, at naar man dog stort set er fælles om den Politik, der føres, vilde det ogsaa være naturligt, om der var et fælles Forsvar. Ganske vist, vi har intet Krav derpaa, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gjorde opmærksom paa, man staar frit. Men jeg synes, det vilde være naturligt, om man i højere Grad, end Tilfældet — synes det mig — er, naar denne Politik bliver angrebet, ogsaa i Fællesskab fører et Forsvar for den. Men selvfølgelig, enhver staar frit. Det indebærer imidlertid ogsaa, at man fra Regeringspartiets Side har samme Ret til at kritisere de samarbejdende Partier, som de har til at kritisere Regeringen og dens Handlinger. Naar Regeringen bliver angrebet fra den principielle Oppositions Side, sporer jeg ofte en vis Tilbøjelighed til fra de samarbejdende Partiers Side at støtte en saadan Kritik i Stedet for, hvis man ikke kan gaa ind i et Forsvar, saa dog at holde sig neutral.

Jeg skal henvise til et Eksempel af saa sen Dato som i Gaar. Vi blev jo angrebet fra Socialdemokratiets Side og fra kommunistisk Side for, at vi for sent gik ind i en strammere Restriktionspolitik over for Indførselen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte sig i Gaar paa Linie hermed. Men vilde det saa ikke have været rigtigt ogsaa at rejse det Spørgsmaal, om det ikke i det hele taget var forkert, at man i September 1945 — tror jeg det var — gik ind i en friere Ordning, naar den alligevel kun